

Gülce Avcu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.04.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gölce Avcu

marmara üniversitesi türkçe öğretmenliđi.

An

Kenarında kalıyor hayat
Gitmekte olan her şeyin
Ucundan tutunuyoruz birbirimize
Bas basa çıplak ayaklarımızı, kirleniyor dünya
Kirleniyoruz biz
Sonra temizlenmek için, yeni dudaklarımızda
Öpüşüyoruz, hafifçe ısırarak ayrılığı

Sakin düşme diyorsun, elimden tuttuğunu biliyorum
Bir kucacıdayım bir yerde bir karanlıkta
Dönüyordum
Döndükçe
Özlüyorum
Ama
Yanımdasın

Eskiden daha çok seviyorduk diyorsun
Ben şimdi de
Ben hala
Ben hep eskisi gibi diyemiyorum
Susuyorum

Bir azalıyor bir çoğalıyoruz
Saatler su gibi, sonrasında zaman
Sonrasında vakit ölüyor, biz sevişirken

Sen benim ilkim
Birbirimizin yarına kadar sonu
Birbirimizi sevmek, o çalı çırpının çerin çöpün arasında
Birbirimizi anlamak, aralıksız dinlemek

İşte biz böyle anlarda
İşte biz böyle zamanlarda
Zaman denen kavram durduğunda
Hiç öpüşmeden
Konuşmadan anlaşırız

Dakikalar parmaklarının arasından akardı
Tutamazdın
Her şey bambaşka bir hal alırdı
Biz sevişirken
Dünya maviden
Sarıya bürünürdü
Küçük çocuklar ağlamazdı ve meme aramazdı
Ağaçlar yaprak dökmezdi, kış gelmezdi buralara
Güneş geç batıp erkenden doğardı

Hepsi tek bir zamanda olurdu işte
Hepsi aynı anda doğardı ve yok olurdu
Biz sevişirken unutturduk
Oysa değişirdi evrenin dengesi ve
Uyumsuz dinamiği

Günler su gibi diyorum ya sana
Hayatımı akışsız bir zaman
Sonrasında vakit ölüyor
Biz sevişirken.

Gülce Avcu

Durak

Seni hatırlamakla
Unutmak arasındaki o çizgide
Gencecik bir delikanlıyla karıştırdım seni
Merhaba dedim omzunun üstünden

Kimi aradığımı sordu
Kimi yitirip kendisiyle karıştırdığımı
Cevap verecektim sevgilim ama
Zaman unutturdu adını

Sevdiğin bir şarkıyı söyledim o yabancıya
Sonra durup durup andık seni
Hangi şehirdeysen orada.

Gülce Avcu

Renkler Paleti

Duvarların rengi
Sarıydı gündüz
Güneşe benziyordu
Eve girmeye ısrarcı
Turuncu yalımlarıyla boyuyordu
Öğleden sonra gelen tatlı bir uyku

Duvarların rengi soluyordu sonra
Akşama doğru, tutulmaz
Hastalığa benziyordu sarısı
Çürümüş bir yaprak
Serumun içindeki anlamsız sıvı

Dünyaya benziyordu içi
Ağacın gölgesi vurunca, yeşil
Gözlerim arıyordu
Parlaklığını bulmak için çabalayan yaşam kırıntısı
Aşk güzeldi
Böyle zamanlarda

Gece çökerken
Kemik denen kırılmaya müsait yapıya
Değişirdi turuncusu
Dönüşmeye yüz bulurdu
Kırmızıya

Gülce Avcu

Yaş

Zamansızdı
Tam ađlarken ben
Boğazımdaki sessiz bir acıdan doğurdum seni
Sen benim kırılmış sağlarımı
Avucunun iđine alıp öptün
İyi ki.

Gölce Avcu

Yaz

Mevsimlerden ve zamanlardan yazdı
Onu hiç mi hiç tanımazken

Çiçekler yeni yeni açıyordu
Şahile doluyordu üç günlük çocuklar ve tatili hak eden anneleri

Biz sahilde göz göze öpüşürken
Arkamızda bir kış akşamı batıyordu

Karşımızda ismini bilmediğimiz semtlerle
Beyaz ışıklarıyla küçük İstanbul
Adaları gösterirdik parmaklarımızın ucuyla
Bilirdik ki ben oraya aittim
Ve canımız yanacaktı ayrılınca

Deniz bir ürperirdi, tüm öfkesiyle köpürürdü
Bir tertemiz ayaklarımızın altında uzanır, okşardı
Kimi zaman simsiyaha bürünürdü gözlerim onun gözlerini arardı

Seni unutmayacağım derdim
Benimle geleceksin her mevsimde
Rüzgar bir eserdi, bir saçlarıma değip geçerdi
Uzanırdı, ensemden onun tenine.

Gülce Avcu